

της τάξεως τῶν τραχυφυλλωδῶν (boraginaceæ) φέροντα ἄλλα τραχέα, ὅμοια δ' ἐντεῦθεν πρὸς τὴν γλῶσσαν τοῦ βοῦ (ιδ. ΜΣτεφανίδ. Ὁρολογ. Δημῶδη 1, 6). α) Τοῦ γένους τῆς ἀγχούσης (anchusa), συνών. *λυκόχορτα*, καὶ ἰδίᾳ ἀγχουσα ἡ Ἰταλική (anchusa Italica), συνών. *κυλλόγλωσσα*, ἀγχουσα ἡ φαρμακευτικὴ (anchusa officinalis), ἀγχουσα ἡ ποικίλη (anchusa variegata), ἀγχουσα τὸ ἀρβένιον (anchusa arvensis) καὶ ἀγχουσα κυματώδης (anchusa undulata) πολλαχ. β) Τοῦ γένους τοῦ ἐχίου, οἷον ἐχίον τὸ ἀρνόγλωσσον (echium plantagineum) καὶ ἐχίον τὸ κοινὸν (echium vulgare). γ) τοῦ γένους τοῦ καρδιαγωγοῦ (borago) καρδιαγωγὸν τὸ φαρμακευτικόν (borago officinalis) πολλαχ. Συνών. *ποράντζα*. [\* \*]

**βοιδογλωσσάκι** τό, Πελοπν. (Μάν.)  
Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βοιδόγλωσσα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.  
Τὸ φυτὸν ἐχίον τὸ ἀβρὸν (echium elegans).

**βοιδογλώσσι** τό, Πελοπν. (Τρίκκ.)  
Ἐκ τοῦ οὐσ. βοιδόγλωσσα.  
Τὸ φυτὸν βοιδόγλωσσα 2, δ ἰδ.

**βοιδογλωσσίδα** ἡ, ἀμάρτ. βοιδογλωσσίδα Ἀμοργ.  
Ἐκ τοῦ οὐσ. βοιδόγλωσσα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδα κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γλωσσίδα.  
Χόρτον τι δηλητηριώδες.

**βοιδογλωσσῖνα** ἡ, ἀμάρτ. βοιδογλωσσῖνα Νάξ. (Βόθρ.)  
Ἐκ τοῦ οὐσ. βοιδόγλωσσα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῖνα.  
Βοιδόγλωσσα 2, δ ἰδ.

**βοιδογύρισμα** τό, Πελοπν. (Κίτ. Μεσσ.)  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ γύρισμα.  
1) Τὸ μῆκος τῆς βουστροφηδὸν χαρασσομένης σπορέας ἀγροῦ, ὅστις κατὰ τὴν σπορὰν χωρίζεται εἰς διάφορα τμήματα διαδοχικῶς σπειρόμενα, ἐφόσον προχωρεῖ ἡ ἀροτρίασις Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Ἀγρὸς συνήθως ἀκαλλιέργητος περιφραγμένος, ὅπου βόσκουν βόες Πελοπν. (Κίτ.).

**βοιδοδάμαλο** τό, ἀμάρτ. βοιδοδδάμαλου Στερελλ. (Λεπεν.)  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ δαμάλι.  
Βοὺς εὐνουχισμένος, ἀλλὰ μὴ χρησιμοποιοῦμενος εἰς τὴν ἀροτρίασιν.

**βοιδοδουλειά** ἡ, Ἦπ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ δουλειά.  
Βαρεῖα καὶ καταθλιπτικὴ ἐργασία (ὅποια εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ βοός).

**βοιδοδουλεύω** Ἦπ.  
Ἐκ τοῦ οὐσ. βόξδι καὶ τοῦ ρ. δουλεύω. Διὰ τὴν ἐπιρρηματ. σημ. τοῦ πρώτου συνθετικοῦ πβ. καὶ βοιδοκοιμοῦμαι.

Ἐργάζομαι ὡς βοὺς, ἤτοι ἐπιμόνως καὶ ὑπερμέτρως.

**βοιδοέμποδο** τό, ἀμάρτ. βοιδοέμποδο Κύθηρ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ ἔμποδο.  
Ἰχνος ποδὸς βοός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοιδοπάτημα.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

**βοιδοζεύγαρο** τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)  
κ.ά. βοιδοζεύγαρου Στερελλ. (Ἀράχ.) βοιδοζόβγαρο Κύθηρ. βοιδοζόβγαρου Στερελλ. (Αἰτωλ.)  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ ζευγάρι.  
Ζεύγος βοῶν.

**βοιδοθέμι** τό, ἀμάρτ. βοιδοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)  
Ἐκ τοῦ οὐσ. βόξδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θέμι.  
Πλήθος βοῶν. Συνών. βοιδολάσι.

**βοιδοκάλυβο** τό, Εὐβ. (Κάρυστ.) κ.ά.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ καλύβι.  
Στάβλος βοῶν. Συνών. ἀγελαδόστανη βοιδοκέλλι, βοιδολάσι, βοιδολέστεκο, βοιδόμαντρα, βοιδομάντρι, βοιδόσπιτο, βοιδόσταβλος, βοιδοκολεῖο.

**βοιδοκαματιὰ** ἡ, ἀμάρτ. βοιδοκαματιὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.)  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ \*καματιὰ < κάματος.  
1) Ἡ εἰς εἶδος ἀμοιβῇ γεωργοῦ διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν παρ' ἄλλου τῶν ἀροτήρων βοῶν του. 2) Ἀγρὸς καλλιεργηθεὶς παρὰ ξένου γεωργοῦ ἐπὶ ἀμοιβῇ εἰς εἶδος γεωργικῶν προϊόντων.

**βοιδοκάματο** τό, Λεξ. Αἰν.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κάματο < κάματος.  
Ἡμερησία ἐργασία ζεύγους βοῶν.

**βοιδοκέλλι** τό, ἀμάρτ. βοιδοκέλλ' Μύκ. Τήν. βοιδοτεσέλλ' Μύκ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κελλί.  
1) Βοιδοκάλυβο, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ. οἰκία ἀκάθαρτος καὶ ἀκατάστατος Μύκ.

**βοιδοκέντρι** τό, ἀμάρτ. βοιδοκέντρ' Στερελλ. (Δωρ.)  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κεντρί.  
Βούκεντρον: Φρ. Εἶνι βοιδοκέντρ' (ᾧρα καθ' ἣν ὁ ἥλιος ἀπέχει τοῦ σημείου τῆς δύσεως ὅσον εἶναι τὸ μῆκος βουκέντρου). Πβ. βοιδόσκοινο.

**βοιδοκέρατο** τό, ἀμάρτ. βοιδοκέρατον Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βοιδοκέρατο Νάξ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κέρατο.  
1) Κέρατον βοός ἐνθ' ἄν.: Ὁ τοῦ βοιδοκέρατου γὰρ τρυπῶς, ἰγὼ θὰ σὶ ξιτρυπώσου Αἰτωλ. 2) Εἶδος μελιτζάνας ἐπιμήκους καὶ κυρτῆς ὡς κέρατον βοός Νάξ.

**βοιδοκεφάλας** ὁ, ἀμάρτ. βοιδοκεφάλας Θήρ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κεφάλας.  
Ὀνομα δαιμονίου, τὸ ὅποιον πιστεύεται ὡς στοιχεῖον ποταμοῦ. Θηλ. Βοιδοκεφάλα τοπων. Ἰκαρ.

**βοιδοκεφαλή** ἡ, ἐνιαχ. βοιδοκεφαλή Θήρ. (Οἶα).  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κεφαλή.  
Κεφαλή βοός. Συνών. βοιδοκέφαλο.

**βοιδοκέφαλο** τό, Ἦπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)  
κ.ά. βοιδοκέφαλου Θεσσ. κ.ά. βοιδοκέφαλο Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ.  
Ἐκ τῶν οὐσ. βόξδι καὶ κεφάλι.  
Βοιδοκεφαλή, δ ἰδ.

**βοιδοκέφαλος** ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά.  
βοιδοκέφαλος Κρήτ. βοιδοκέφαλους Εὐβ. (Ἄκρ.) Θεσσ.

ΤΟΜ. Δ' — 3

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΑΝ